

عنوان مقاله:

صلاحیت معوق دیوان بین المللی دادگستری با تاکید بر رای دیوان در اختلاف میان دولتهای جیبوتی و فرانسه 2008

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 14، شماره 38 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سیدقاسم زمانی - استادیار گروه حقوق عمومی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی

سهیلا کوشا - استادیار گروه حقوق بین الملل دانشگاه پیام نور مرکز تهران

خلاصه مقاله:

نظارت غذایی نظارتی است که ضمانت اجرای آن ابطال عمل اداری (مقررات اجرایی) و الزام مقام اداری به انجام آن به موجب حکم مرجع قضایی است. در نتیجه، نظارت غذایی نسبت میان دو صلاحیت است: صلاحیت اجرایی که وضع مقررات اجرایی در چارچوب آن انجام می شود و صلاحیت نظارتی که نظارت بر مقررات اجرایی وضع شده در این عالم اعمال می شود. هدف مقاله حاضر تحلیل چگونگی اعمال صلاحیت نظارت قضایی دیوان عدالت اداری در مقررات اجرایی (شکلی و ماهوی) و معیارهای ارزیابی قانون مداری آن هاست. در این مقاله در صدد اثبات این قضیه هستیم که با تفکیک دقیق بخش های بند یک ماده 19 و تفسیر موسع آن، بیعت عمومی قادر است با نظارت مطلق مقامی را بر مقررات اجرایی اعمال نماید. درمان و نظارت غذایی نماینده نص بند یک ماده 19 و تفسیر مضیق آن اکتفا نمود بلکه باید با توجه به منطق حاکم بر کارکردهای دیوان عدالت اداری در اصول 370 و 373 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اصول کلی حقوق اداری و غایت حقوق عمومی، یعنی حمایت موثر از حق های شهروندان و تامین امنیت حقوقی آنان کارایی این نظارت موثر را افزایش داد.

کلمات کلیدی:

رضایت، صلاحیت، دیوان بین المللی دادگستری، دیوان دایمی بین المللی دادگستری، صلاحیت معوق، رویه قضایی بین المللی، دادگاههای بین المللی، حاکمیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/706601>

